

Besztercze

Politikai, társadalmi, közmívelődési, közigazgatási és közgazdasági érdekeket képviselő hetilap

Havi melléklet: „TANÜGYI ÉRTESÍTŐ” a „Besztercze-Naszód vármegyei általános tanító-egyesület” hivatalos közlönye.

A „Besztercze” és „Tanügyi Értesítő” együttes előfizetési ára helyben és vidékre: egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt — Hirdetéseket elfogad a kiadóhivatal. — A hirdetési díjak előre fizetendők.

Megjelenik
minden csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Besztercén, Alsókölváros 61. sz. a., hova minden a lap szellemi és anyagi részét illető közlemény és küldemény intézendő. — Csak bérmentes leveleket fogadunk el. — Kéziratok nem adnak vissza.

Városunk és vármegyénk hazafias polgárságához.

A jövő vasárnap márczius tizenötödike leend. Nevezetes nap ez nemzetünk történelmében, mint amely mintegy határpontját képezi a régi és az új Magyarországnak. Miként a természeti világban új élet ébred ez időszakban mindenütt, ezelőtt negyvennyolcz évvel ama napon nemzetünkre is úgy virradt föl az újjászületés hajnala. Lelküinket édes örömezés hatja át, ha visszatekintünk ama ragyogó multba, melylyel új korszak nyílt meg nemzetünk előtt, mely új eszmekörbe fordítá élet-sorsunkat, hogy annak hatása alatt folytassuk az utat egy szebb, egy dicsőségesebb jövő felé.

Nemzetünk újjászületése, melyet márczius tizenötödikéhez kapcsol a történelem, valóban korszakot alkotó fordulatot képez, melyet isteni erő hozott létre, szemben nyolcz hosszú évszáz tekintélyelveivel, kiváltságrendszerével. A régi Magyarország államfenntartó képessége már annyira végelegyöngülésben szenvedett, hogy többé fönn nem állhatott, úgy hogy annak intézményei az első világrendéstől feltétlenül összeomlottak volna s azokkal együtt nemzeti létjogosultágunk is megszűnik vala, ha föl nem ébred bennünk a fogékonyság az idők eszméi iránt s azokból nem kölcsönzünk újjászülő erőket. Szabadság, egyenlőség, testvériség voltak ama nagy eszmék, melyek ellenállhatatlan erővel ragadták meg a lelkeket a hazában mindenütt s azok hatásának volt köszönhető, hogy a szétagolt rendekből s az elnyomott osztályokból egységes nemzet állott elő.

Amaz eszmék uralkodnak az első márczius tizenötödike óta minde mai napig. Azoknak hatása alatt ébredtek föl a magyar nemzetnek

addig megkötött erői, azokból szerzett ország-fentartó, regeneráló hivatást, — azok adták vissza önmagának s kapcsolták össze a művelt világ egyetemével. Amaz eszmék gyújtották lángra hősiességét a szabadságharcz nagy epopéájában, azok tették szívóssá a balsorsban, azok adtak neki bámulatos visszaszerző erőt, munkabírást, termékenységet, — azoknak köszöni az utolsó negyvennyolcz év szédítő haladásához a lendületet, az államélet összes sikereit, minőkre száz éveken át nem volt példa. Minden kódarab új alkotmányunk épületén, minden porczikája nemzetszervezetünknek, minden gyümölcse életműködésünknek arra oktat, tiltólag arra figyelmeztet, hogy amaz eszmék körétől soha el ne tántorodjunk. —

Polgártársak! Ha valaha volt alkalom, mely teljes mértékben arra hív föl, hogy amaz eszmék iránti hűségünket, lelkesültségünket kimutassuk, a jövő márczius tizenötödike valóban egyik ilyen alkalom. A jelen év ugyanis nemcsak amaz eszmék győzedelmi ünnepének, de állami fönnállásunk évezeres fordulója is. Meg kell tudnunk mutatni és meg kell mutatnunk, hogy dicsőséges múltunk szent hagyományaihoz hűek maradtunk, hogy van bennünk erő és akarat szemébe nézni egy második évezet megpróbáltatásainak is. A ki az osztály, felekezet, nemzetiség szétbontó fegyvereit használja, az vétkezik nemcsak az egységes nemzeti lét ellen, de vétkezik a haza, sőt önmaga ellen is. Le azért a politikai szélsőségekkel, a felekezeti szűkkeblűséggel, az osztály és nemzetiségi érdekekkel! Most van alkalom igazán arra, hogy kimutassuk, mennyiben vagyunk hűek a hazához, annak múltjához, mennyiben vagyunk elég erősek arra,

hogy hazánknak, nemzetünknek jövőjét évezeres alapjához hiven tovább építsük.

A mozgalomnak az az iránya, melyet társadalmunk hivatottabb egyénei ez ideig a közelgő márczius tizenötödike megünneplésére követtek, olyan, mely lehetővé teszi a fölbuzdulást, a szíveknek őszinte megnyilatkozását minden oldalról. A közelgő ünnepély rendezésénél igazán érvényre van juttatva a szabadság, az egyenlőség és testvériség elve. A kezdeményező bizottság teljes mértékben ilyen elvi magaslatra emelkedett akkor, midőn minden politikai háttér mellőzésével a rendezendő ünnepélyt igazán az eszmék ünnepévé czélozta tenni, hogy legyen az városunkban, vármegyénkben az őszinte közeledés utján a testvérülés magasztos ünnepe. A program úgy lett, úgy van megállapítva, hogy abban teljesen mellőzvék az osztály, felekezet és nemzetiség szempontjai. Az intéző bizottság azt akarta, azt akarja, hogy ez ünnepélyből vehesse, vegye ki részét mindenki, akiben fogékonyság van a kicsinyes érdekeket messze túlszárnyaló eszmék világa iránt, a kiben van hazát és nemzetet igazán szerető lélek, akiben van bármily parányi érzék az örök emberi iránt, melyért való lelkesültség nélkül az ember lehet minden egyéb, csupán ember nem lehet.

Szabadság, egyenlőség, testvériség! Az eszmék eme szentháromsága nevében szólunk azért mi is tihozzátok minden rangu és rendű, minden hitet valló és nyelvet beszélő polgártársak! Halljátok meg a hívogató szót és rázzátok le magatokról a széthúzó kicsinyeskedés hétköznapi porát, öltsetek föl belvilágotokra azt az ünnepi köntöst, mely egyedül méltó az emberhez, a honfihoz. Nyilatkozzék meg bennetek és általatok a honszeretetnek az az égi

TÁRCZA.

Emlékeimből.

„Jöszte kedvesem! Hajtsd vállaimra édes arczodat, csak egyszer hallgasd még végig a regét, melynek minden szava viszhangot kelt lelkünkben... Mig öltünkben a jelen hervadó virágai, törjünk egy-két örökzöld lombot az emlékezés fájáról is.... Emlékszel-e?”

Szeszélyes egy idő volt, akárcsak tavaszra kelne, pedig hisz ország-világ tudta, hogy ősz közeleg, hosszú, unalmas, hideg haldoklás... Fölöttünk az őszi nap csalogató melege s a sötét szürke fellegek nem merve egünkre jönni, csak a hegyek mögött oládkodtak... Hát Sáros Margitra, barna szemére, halovány arczára emlékszel-e?

A leáldozó nap utolsó sugara settenkedett be az ablakon, s mielőbb lehunyna végkép, megpihent egy kis társaságon, mely nevetett, fecsegett ifjak szokásaként. Ni ni! Amott a szegény kis Sáros Margit és mellette Szegő — én Istenkém, hisz a vak is láthatja mennyire szerelmesek egymásba. Oh! hosszú idő kell ahhoz, mig a szív úgy feltalálja, úgy megérti egymást, hanem aztán akkor...! Most oly vigak, szívükben egy egész tavasz, minden bűbájával, minden verőfényével...

A ház asszonya, egy szelid éltető, a mi-nőket nem terem e század vége, telve fiatalos kedéllyel, a nélkül, hogy fiatalnak akarna látszani, az öregség csupán meggondoltságát és nyugalmát aján-dékozta neki s megmentette mindattól, mi néha oly mogorvává teszi az öregeket... Szemei, jóságos szemei megpihennek pároskánkon, melynek ismeri

gyöngéd megható történetét — egyszerű az és gyakran megtörténik s mégis elragad...

Szomszédok voltak, Margit 6 Guszti 10 éves. Guszti egy izben megszabadítá Margitot egy mérges kutyától s ettől datálódott a barátság. A leánya szelid volt, bátor, heves a fiu, mindig védelmezőleg állott kis barátnője mellett. Aztán elmúlt az első fejezet, Guszti tanulni ment, s Margit keserű könyhullatások között maradt vissza. Pár év múlva meghaltak szülei s egy nénye a városba vitte. Itt találkoztak össze, az ifjává serdült gyermek, s a hajadonná ért leánya.

Az öreg urnő jóságosan mosolyog, s a képzet-társítás folytán az ő lelkében is felevenül egy halvány színehagyott, de mégis gondosan őrzött drága kép, melynek fő alakja talán ő volt — és szemei megtelnek könnyekkel... Pedig nem a visszatekintés okoz fájdalmat.

— „Vajjon — szól mintegy önmagához — létez-e oly szív a világon, mely csak egyet szeret kezdettől, melynek első szerelme az utolsó is, mely el nem tántorul soha egy pillanatra sem.”

Mindenki hallgat. Olyan kérdés volt ez, melyhez hasonló nem hallottak az öregtől soha.

A szív ösztönszerűleg érzi, hol lehet szólamokkal felelnie, de hol kell választ adni a szív szavára.

„Emlékszel-e kedvesem Sáros Margitra?”

Egyedül ő felelt, álmodozó hangon, maga elé nézve, mintha saját lelkének felelné...

Igen, létezhetik. Van, van olyan szerelem a világon, mely a szív első öntudatával kezdődik, melyben jelt ad a szív létezéséről, s mely megmarad mindörökre. Van szív, mely megörökíti magában a napfény színeivel egy képet és a kép nem halványul soha, s kitörülni lehetetlen. Ez arcz mindannyiszor összehasonlítva magát az ujonlottsággal, s az mindig az

ő javára üt ki. Van olyan szív, mely nem lát tökéletesebbet annál, ki az ő üdve, világa, mindene...

Elhallgatott. A hány szem mind feléje fordult kételkedőn mosolyogva, de ő nem látta, szemei könyvekben usztak, s sápadt arca kipirult az izgatottságtól — Szegő pedig? Ő boldogan hallgatott, tudta, hogy őt most sok irigy szem nézi, s ez irigység büszkévé tette őt.

Mintha az egész üdvösséges menyország rászakadt volna, ajkai hangtalan remegtek, a következő pillanatban maga sem tudta, hogy mit tesz, reszkető száját odaszorította Margit forró arczára. Mit bánta ő, ha látja a világot! Ő csak meg akarta köszönni ezt a boldogságot, vagy talán meg akarta vele mondani, hogy érti, a mit mondott, hisz ő is épen úgy érez...

De Margit az ábrándok országában járt, a hol nincs földi csók, nincs földi ölelés. A férfi nem érzi ezt soha. A mint nem tud szellemileg szeretni, ábrándozni sem tud, úgy, hogy reális való ne legyen alapja álmának. — Nem sejtí, hogy a rá gondolás boldogabbá tehet az együttlétnél, hogy a vágy nagyobb gyönyör, mint az élvezet. Oh a valóság bármily boldogító, elhalványulnak színei ama világosság előtt, mely ilyenkor betölti a szívet...

Sáros Margit felébredt. Az érintés kellemes volt, de mégis a valóra vezette vissza, mely első-tétült álmait mellett... Körülnézett, s első tekintete odairányult barátnőji gunyoson mosolygó arczára, egy pillanat alatt átlátta a nevelés helyzetét, melybe őt ez az ember hozta meggondolatlanságával. Ó!

S ki tudná a női szív rejtélyeit megmagyarázni? A nő hamarabb megbocsát egy pillanatnyi eltévedést, de azt, hogy egy férfi őt nevelés helyzetbe hozza, soha! A vallomás Szegőnek szólt az igaz, de milyen durvaság volt a leány szemében, hogy azt elfogadta. Ezt, ezt nem kellett volna tennie.

lángja, mely nem elválaszt, de egybeforraszt, mely nem rombol, hanem épít, nem öl, hanem újjászül és megelevenít.

Jőjtek! A márczius 15-iki ünnepély, bármit mondjon is az elfogultság, a mindig önértékét kereső politikai eszély, ha úgy tetszik fufang: nem kizárólag a magyarság ünnepe. Ama napot, igaz, a magyarság írta be örök fényes betűkkel történelmünk lapjaira, földözva vagyonát, életét, de nem magáért tette ezt, hanem az egész nemzetért, a nemzet minden egyes tagjának boldogságáért, egy szebb és biztatóbb jövőjeért. Márczius tizenötödike nem *nemzetiségi* ünnep, mert ama napnak diadala egyaránt árasztja jóltevő fényét, életető melegét e hazaföld minden egyes gyermekére. Az akkor kivívott eszmék győzedelmének egyaránt örülhet ma már mindenki, a ki bármily kis mértékben is figyelemmel tudja kísérni, föl tudja fogni azok szolgálatában pl. csak a sajtószabadság óriási hatását. Ha meg volnánk fosztva mindentől, a mi reánk nézve drága kincset képez, míg a szabad sajtó birtokunkban van, veszve semmi sincs.

Nézzetek körül és ítéljétek józanon, van-e állam, van-e ország e művelt Európában, ahol nagyobb szabadságot élveznének a népek szóban és írásban, mint hazánkban. Valóban a halátlanságnak legnagyobb foka kíváncsít ahoz, ha akadnak olyanok, kik ama vívmányokért külsőképen is nem tudnának lelkesülni, melyek márczius tizenötödikéhez vannak fűződve.

Ilyen halátlanságot táplálunk-e mi lelkeinkben? Jertek, tegyetek tanubizonyosságot annak ellenkezőjéről! Szabad hazában, jertek ünnepeljük meg hát a szabadság magasztos ünnepét! Jertek egyesüljünk a szabadság szent zászlaja alatt s tegyünk őszinte és erős fogadást: hogy hazánkhoz, királyunkhoz mindörökké hűek leszünk; hogy szabad hazában, mint testvérek fogunk meghalni, de a hazát bilincsekbe verni nem engedjük és hogy rabok soha, soha nem leszünk!...

Jőjtek! A honszeretet oltára áldozatra hív! A ki hű és igaz, a hívogató szót bizonyára meg fogja hallani!...

POLITIKAI SZEMLE.

Törvényjavaslat a millenniumról. Az ezredéves országos bizottság albizottsága legutóbbi ülésén elhatározta, hogy a honalapítás ezredéves emlékeztetének megörökítése törvénybe iktattassék. Erre vonatkozólag az albizottság javaslatot terjeszt a bizottsági plénium elé, amely azután kész javaslattal lép az országgyűlés elé.

Mind ez egy pillanat alatt fordult meg agyában s ezzel együtt a visszatorlás gondolata is. Gunyosan fölnevetett:

„Csak talán nem vette szavaimat magára? Hahaha! Oh édes barátom, saját érzelmeiről nem beszél ilyen biztossággal az ember...” Hahaha!

Kellett ez neked Szegő Gusztó? Immár vége a jó barátságának. Sáros Margit hideg daczczal fordul el kérlelő szemedtől... vége — vége mindennek! Hallgatod édesem?

A leáldozó nap sugara eltűnt a hegyek mögött, s a homályos szobában Margit halavány arca mint egy kísértet, s Szegő kalapját szemére huzva immár tavozik. — Összerezzenél... Fázol ugy-e? Ah ez az őszi nap olyan kétszínű, fénye van meg csak s nem egyszersmind melege is. — Ni, amott tűnik is le már a kopasz hegy mögött, csupán bucsuját küldi vissza e lángoló vörös színen...

Jertünk be kedvesem, s majd a lámpa enyhe fényénél a szoba barátságos melegében folytatom tovább...!

Igy — engedd, hogy fátýolt borítsak arra a pár hónapra hisz „elég ha vérzett a szív, mért tapintának mély sebé, mért ráznók fel érzéketlenségéből?”

És most folytatom... Egy szellő borzongott csak végig a fekete szántóföldön, borzongatta meg pelyhes tollát a verébnek, selyem fátýlát az üde lányarcoknak, egyetlen egy sugárka ült meg csak az ablakon, mégis mindenki tudta, hogy ez már kikelet. — Tudta a madár, a patak, a bimbozó gyenge hóvirág....

Hát a szív tavasza milyen? Hideg tele után van-e még ébredése? Mit gondoltál Sáros Margit, mikor gyűlöletet és megvetést parancsoltál gyöngeszívedre, hogy nem jö-e egy napsugár, mely előtt a jégfalnak pusztulnia kell?

Hideg homályos este van. A tavaszi napnak rövid a melege, s alkonyatai kollektlenül hívósek...;

Báró Jósika Samu küldetése. A fővárosi sajtó néhány organuma azzal vádolja gróf Goluchowski Agenort, hogy báró Jósika Samut, a király személye körüli minisztert minduntalan Budapestre küldi azzal a misszióval, hogy itt a kiegyezési tárgyalások gyorsításának, illetőleg a kiegyezés megkötésének érdekében interveniáljon, mert a monarkia belső békéje külpolitikai szempontból kívánatos. Gróf Goluchowskinak emez intelmei — így mondják a támadó közlemények — Ausztria érdekeit tartják szem előtt és pusztán ezeknek megvédésére törekszenek. A támadások teljesen helyén valók lennének, ha csak valami alapjuk is volna. Nem is szólva róla, hogy báró Jósika Samut, a király személye körüli minisztert mégsem küldözgetheti le üzenetekkel vagy megbízásokkal a külügyminiszter, nem is szólva róla, hogy a magyar kormány több a tekintélye a Ballplatzon, mint a támadó újságok szerkesztőseiben: az is bizonyos, hogy gróf Goluchowski eddig óvatosan került meg a látszatát is annak, hogy belügyekbe, pláne Magyarországon belső ügyeibe beleavatkozzék. A Ballplatz viselkedése teljesen megváltozott, amióta gróf Goluchowski áll a külügyek élén, és bizonyosra vehető, hogy nem fog a Kálnoky-féle nyomokba lépni a kiegyezési tárgyalások alkalmából sem. A törvénytiszteleten kívül a gróf Kálnoky tapasztalatai is visszatartatják gróf Goluchowskit a beavatkozástól. Teljesen alaptalan az a föltevés, — mert azok a támadások pusztán csak föltevéseken alapulnak, — hogy gróf Goluchowski betöltötte a kiegyezési tárgyalásokra s hogy báró Jósika Samu ennek a befolyásnak közvetítője volt. Sem az, sem ez nem történt meg, a vehemens támadások tehát olyan helyen feszegednek roppanterőfeszítésselajót, ahol egyáltalában nincs ajtó.

Királyi személyenőkök. Egy esti lap azt írja, hogy báró Bánffy miniszterelnök előterjesztést tett a felségének oly értelemben, hogy június 8-ikán az országgyűlés két Házának együttes ünnepies ülésén Eszterházi Pál herceg és Tisza Kálmán képviselők a felségét mint királyi személyenőkök. Értesüléseink szerint a miniszterelnök a királynak a június 8-iki ünnepen való részvétele dolgában ma is azon az állásponton áll, amelyben a millenniumi bizottság október 12-ikén egyhangulag, tehát az ellenzék hozzájárulásával megállapodott. Ennek következtében báró Bánffy Dezső az említett irányban nemcsak hogy nem tett, de ezentul sem fog tenni a felségének semminemű újabb felterjesztést. Az említett híresztelés, ugy látszik, tévedésen alapul. Szokás ugyanis, hogy valahányszor a Szent István koronáját a lepecsételt vasszekrényből kiveszik, ennél az aktusnál két királyi személyenök interveniál hivatalosan. A koronát őrző szekrényre, valahányszor a koronát belé visszahelyezik, kilencz pecsét szokott jönni, és pedig: a felsége magánpecsétje, amelyet a főudvarmester tesz reá, továbbá a főudvarmesteré, a hercegprimásé, a miniszterelnöké, az országbíróé. Ez utóbbiak kísérik a koronát, amidőn kitétetik és az ő közbenjárásukkal kell a visszahelyezésnek megtörténnie. Való tehát, hogy a június 8-iki ünnepre két királyi személyenök ki fog nevezetni, de nem a felség személyének az országgyűlésen való képviselőtételére, hanem a közjogi hagyományokban gyökerező s fentebb jelzett funkciók ellátására. Értesüléseink szerint van rá kilátás, hogy a korona pecsétjeinek feloldásánál és megnyitásánál ez alkalommal nem mint 1867-ben történt, a császári és királyi főudvarmester, hanem a magyar királyi

főudvarmester fog interveniálni s hogy a két személyenököt is a magyar notabilitások közül fogja a felsége kinevezni.

TÁRSADALMI ÉLET.

Értekezlet a márczius 15-iki ünnepély ügyében.

Lapunk egyik közelebbi számában megemlékeztünk vala azon öröndetes mozgalomról, melynél fogva a márczius 15-iki ünnepély méltó előkészítése, sőt állandósítása ügyében a legilletékesebb körökben dícséretes, komoly irányu lépések tétettek. Azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy ezen mozgalom határozott sikeréről adhatunk számot igen tisztelt olvasóinknak — a következőkben.

F. hó 7-én d. u. 4 órára mintegy 70 helybeli és 30 vidéki tekintélyes egyént hívott össze *Laitner Elek* m. kir. erdőigazgató a vármegyeház nagy termében értekezletre, hogy ott a kezdeményezők terveiről beszámolva, a további teendők felől tanácskozzanak.

Az értekezletre a helybeli társadalom köréből számosan jelentek meg, míg a vidékiek írásban mentették ki elmaradásukat.

Az egybegyűlt tagok üdvözlése mellett *Laitner* elnök nyitá meg az értekezletet, jelezve röviden a célt, melyért a vármegye helybeli és vidéki hazafias közönségének képviselőit egybehívta.

Igen szépen emelte ki a napjainkban gyakorta fölmerülő hazafias mozgalmak és ünnepélyek közül azt a közelebbi magasztos célt, mely a márczius 15-iki évfordulóhoz fűződő nagy eszmék és örökre emlékeztetés események méltó megünneplésében a mi társadalmi köreinkre vár. Ismertette azon kisebb körre szorítókozó s épen ezért kevésbé kegyeletszerű, sőt kellemetlenségekre is vezető mozgalmakat, a melyek ezen ünnepély rendezésének ügye körül városunkban eddig észlelhetők voltak; kifejezést ad azon mindinkább nyilvánuló, általános ohajnak, hogy ezek a hazafias intencziók megfelelő erővel méltó irányba tereltesse, s hogy a márczius 15-iki ünnepélyek s általában a hasonló hazafias célú mozgalmak irányítása és rendezése egy arra valóban illetékes, tekintélyesebb állandó intéző bizottság kezébe tétessék le.

Általános helyeslés fogadta a köztisztvisletben és szeretetben álló vezérterfű szavait, mire — szintén az ő javaslatára — kimondatott, hogy a jelzett ünnepélyek ügyének intézése céljából helyből és a vidékből egy 100 tagú állandó bizottság alakittatik; míg az ünnepélyek rendezésére, vagyis: ezen nagy bizottság elvi megállapodásainak végrehajtására egy 33 tagú szűkebb körű bizottság szerveztetik hasonlóan állandó jelleggel. A kettős bizottság fölfe pedig — intézkedési hatáskörrel — egy elnök, alelnök, jegyző és pénztárosból álló tisztikar állittatik, kiknek — a jelzett bizottságok tagjaival egyetemben való megválasztására az értekezletet fölkeri.

Dr. Csernátoni Gyula kir. tanfelügyelő vázolta ezután a feladatok azon körét, mely a tisztviselők, a nagyobb és szűkebb körű bizottság előtt áll s ugyan csak az ő ajánlatára ejtettek meg egyhangulag a választások is — a következő eredménnyel:

Tisztviselők:

Elnök: *Gróf Bethlen Pál*,
Alelnök: *Laitner Elek*,
Jegyző: *Aschner Vilmos*,
Pénztáros: *Lesényi Ferencz*.

A végrehajtó bizottság tagjai:

Balázs József ev. ref. lelkész, Benedek János isk. igazgató, Bodó Kálmán főszolgabíró, Brecher József ügyvéd, Blumenfeld Izsák ügyvéd, Csernátoni Gyula tanfelügyelő, Czvajna József polgári iskolai igazgató, Décey Péter esperes-plébános, Dicsőffy Kálmán kir. mérnök, Gajzágó István divatkereskedő, Gyürk Zsigmond városi főkapitány, Dr. Hajnal Geiza orvos, Hunyadi Imre főszolgabíró, Kellner Ignác, kir. közjegyző, Kelemen Károly adótárnok, Klein Róbert városi tanácsos, Kualessz Godofréd alispán, Gr. Lázár Árpád kir. ügyész, Láni Godofréd ifj. főszolgabíró, Ludvik Imre postafőnök, Br. Mattencloít János aljegyző, Nagy Károly kir. erdőmester, Nussbächer Frigyes megyei főorvos, Pellion Márton polgármester, Rohrlach Sússe gyáros, Stolzenberg Frigyes könyvkötő, Storch Gusztáv főszolgabíró, Szentpéteri János isk. igazgató, Tamás Károly kir. táblaíró, Tarr Károly vegyes kereskedő, Tergovics Ede, magánzó, Tischler Domokos kir. törvényszék elnöke, Török Albert erdő háromszögölő mérnök.

Az intéző 100-as bizottság tagjai:

a) *Helybeliek:* Dr. Angyalossy Árpád, Aschner Vilmos, Balázs József, Barkassy József, Bartha Árpád, Benedek János, Brandt Oszkár, Dr. Brecher József, Dr. Csernátoni Gyula, Csernátoni Jenő, Czvajna József, Daday Árpád, Daday Mór, Dahinten Gusztáv, Daubner Gyula, Décei Péter, Dicsőffy Kálmán, Dozza Ferencz, Ebergényi Béla, Eránosz Ferencz, Filippi Mihály, Firtos Dénes, Gajzágó István, Gál Lajos, György Antal, Gyürk Zsigmond, Dr. Hajmann József, Dr. Hajnal Géza, Hüttinger György, Jákob János, Jancsó Gábor, Ince Gerő, Joós Elek, Kabdebó Ferencz, Kelemen Károly, Kellner Ignác, Keresztes József, Keresztesi Gyula, Keresztesi Károly, Klein Robert, Kualessz Godofréd, Láitner Elek, ifj. Láni Godofréd, Lázár Árpád gróf, Lesényi Ferencz, Ludwik Imre, Mattencloít János br., Mihály Gábor, Molnár Albert, Murát Sándor, Nagy Károly, Dr. Nussbächer Frigyes,

Paulas Ervin, Pellion Márton, Petrás Jakab, Ranta László, Rohrich Ede, Dr. Scridon Leo, Sill Henrik, Scholtesz Otto, Stolzenberg Frigyes, Storch Gusztáv, Székely Károly, Székely Sándor, Szentpéteri János, Tachauer Adolf, Takács Károly, Tamás Károly, Tar Károly, Tergovics Ede, Teuchert Károly, Tischler Domokos, Török Albert, Urányi Aladár, Weisz Ignác, Wertik Gábor.

b) *Vidékiek:* Bedő Dénes (Naszód), Benedek Albert (B. Prund), Besán Tivadar (Monor), Bodó Kálmán (Naszód), Frűhm Tamás (Jaád), Guzmán János (O.-Radna), Höhr Vilmos (Petres), Jäger Béla (Aldorf), Juhos Márton (M.-Nemegye), Köblös István (M.-Nemegye), Kovássy Geiza (O.-Radna), Mán Demeter (Zágra), Palikó Ferencz (Naszód), Pap László (Naszód), Pujka István (Makód), Puskás Ferencz (B. Prund), Székely Mózes (Naszód), Vincze Albert (M.-Nemegye), Wachsmann Albert (B. Prund), Zsivánovics Zsiva (O.-Radna), Gábor Sándor (Naszód), Jüngling János (Naszód).

A márczius 15-iki ünnepélyek s általában a hazafias jellegű mozgalmak vezetése ily módon állandó és valóban hivatott intéző tényezőket nyervén: a legközelebbi márcz. 15-iki ünnepély idejéről, helyéről és programjáról tájékozta még nagyjában elnök az értekezletet — hangsúlyozva, hogy a részletek megállapítása és a kivitel módoszatai a szűkebb körű bizottság és a tisztviselők ügykörébe tartoznak.

Végül örömmel jelzé, hogy az ünnepély céljaira aláírási iven már is szép összeg folyt be; hogy a program kiviteléhez szükséges erők már meg is vannak nyerve s ezzel — a hazafias ünnepély ügyét a tagok és a lelkes társadalmi körök nemcsak támogatására ajánlva — az értekezletet befejezettnek nyilváníta.

A program.

A végrehajtó bizottság f. hó 10-én tartott gyűlésében a márczius 15-iki ünnepély műsora a következőleg állapított meg:

I.

- Délelőtt 11 órakor a városi vendéglő nagytermében:
1. *Megnyitó.* Előadja a Gógi zenekara.
2. *Hymnus.* Enekli a helybeli magyar iparosok és műkedvelők ez alkalomra egyesült dalosköre.
3. *Ünnepi beszéd.* Felolvassa Dr. Csernátoni Gyula k. tanfelügyelő.
4. *Fohász.* Enekli a daloskör.
5. *Költemény.* Irta és szavalja Paulas Ernő városi mérnök.
6. *Szózat.* Enekli a daloskör.
7. *Költemény.* Szavalja Urányi Aladár megyei aljegyző.
8. *Induló.* Előadja a zenekar.

II.

Este 1/2 8 órakor ugyanezen helyiségben *társas vacsora* tetszés szerinti étkezéssel. Vacsora közben Gógi zenekara játszik.

Beszterczen, 1896. márczius 11-én.

A rendező bizottság.

A mint a fennebbiekből látható: hazafias társadalmunk egy hatalmas lépéssel egyszerre foglalta el helyét azon nemes czélok szolgálatában, melyeknek kultiválásához itt talán épen a legrögösebb talajra talál, de aztán a legfényesebb sikert is érheti el azon. Mert valóban nemes és önzetlen a cél: egygyé olvadva és együtt érezve látni e nagy napon a haza minden hű fiát, hogy osztatlan lelkesedéssel, közös kegyelettel rójják le áldozatjukat az egyenlőség, szabadság és testvériség diadal ünnepén a dicső mult s a halhatatlan hősök emléke iránt.

Vajon tudunk-e legalább *érzelemben* valóban egyek lenni e nagy ünnepen?

Meglátjuk — nincs messze az idő — *márczius 15-ikén!*

KÜLÖNFÉLÉK.

Isteni tisztelet fog tartatni folyó évi márczius hó 15-én délelőtt fél 10 órakor a helybeli ev. ref. templomban.

Tájékoztató. A márczius 15-iki ünnepély rendező bizottsága az ügy iránt érdeklődő hazafias közönség figyelmébe ajánlja a következőket:

1. Az ünnepélyre nézve szóló meghívók nem bocsátatnak ki, hanem a meghívás csupán a helybeli lapok útján eszközöltetik.

2. A hölgyközönség nem csupán a délelőtti ünnepélyre, hanem az estélyi társas-vacsorára is szívesen láttatik; sőt óhajtható, hogy a honleányok a honfiakat az ünnepély ezen pusztító harcába is minél számosabban kövessék.

3. A netalán szükséges felvilágosításokért szíveskedjék kiki a rendező bizottság elnökéhez: Török erdész mérnök úrhoz fordulni.

Gyűlés. Vármegyénk köz. bizottsága rendes havi ülését f. hó 19-én d. e. 10 órakor a vármegyeház nagytermében fogja megtartani.

Meghívás. A „Besztercze-Naszódvármegyei Ált. Tanítóegyesület” központi választmánya Beszterczen a *polgári fiú iskola tanácskozási termében* 1896 márczius

hó 14-én d. u. 3 órakor gyűlést tart, melyre a tagokat ezuton is meghívjuk. Tárgysorozat: Jelentés az elintéztett ügyekről. Az érkezett ügyiratok tárgyalása. Elnöki előterjesztés. Indítványok. Mihály Gábor, egyl. főjegyző. Benedek János, egyl. elnök.

A helybeli polg. fiúiskola márczius 15-iki ünnepélye d. e. 9 órakor a következő műsorozattal tartatik meg: 1. „Hymnus.” Előadja az ifjusági énekkar. 2. Megnyitó beszéd. 3. „Márczius 15.” Inezétől. Szavalja: Barkassy Sándor, IV. oszt. tanuló. 4. „A hazáról.” Petőfőtől. Szavalja: Kapitány Gyula, III. oszt. tanuló. 5. „Ebresztő” Bajzától. Szavalja: Linkner Károly, V. oszt. tanuló. 6. „Népdal egyveleg.” Előadja az ifjusági énekkar. 7. „Nemzeti dal.” Petőfőtől. Szavalja: Sebestyén József, VI. oszt. tanuló. 8. „Márczius idusa.” Szavalja: Nyárádi János, V. oszt. tanuló. 9. „Hymnus.” Kölcseitől. Szavalja: Dimák Géza, IV. oszt. tanuló. 10. „Szózat.” Előadja az ifjusági énekkar.

Ünnepélyek a vidéken. A mint halljuk: márczius 15-ikét a vidéken is több helyen — mint péld. Sófalván, Tacson, Nagy-Sajón, M.-Nemegyén és Ó-Radnán is — megünnepelik. Vidéki tudósítóinkat fölkérjük, hogy az ilyen ünnepélyekről lapunkat értesíteni szíveskedjenek.

Márczius 15-ét Tacson is megünnepelik a folyó évben, melynek programját az alábbiakban közöljük. Igen örvendünk, ha a szabadság ünnepe iránt a vidéken is fölkeltetik az érdeklődés, bár emellett óhajtanók, hogy a központban rendezendő ünnepélyre nézve ébresztessék föl első sorban az érdeklődés, hogy itt az egész vármegye értelmiségének részvételével biztosítsák. Mindamellett gratulálunk a taci hazafias értelmiség és közönség kezdeményezéséhez. Az ünnepély tárgysorozata a következő:

A templomban. 1. A gyülekezet éneke. 2. „Bizedalom istenben.” Enekli a daloskör. 3. Ima. 4. „Oh kereslek.” Enekli a daloskör. 5. Egyházi beszéd. 6. „Szózat.” Enekli a daloskör.

Templom előtt. 1. „Nemzeti zászló.” Enekli a daloskör. 2. „Talpra magyar.” Szavalja Rigmányi J. 3. „Hymnus.” Enekli a daloskör. 4. Esetleges felolvasás. 5. „Rákóczi induló.” Enekli a daloskör.

A „Besztercei Kör” márczius 7-ki táncszétye. A „Besztercei Kör” választmánya által felkért vigalmi bizottság táncszétyeinek utolsója e hó 7-én tartatott meg.

Talán azon körülmény, hogy e táncszétye már nem is a farsangba, hanem a nagy böjtbe esett be, lehetett az oka annak, hogy a megelőzőleg tartott másik két körü táncszétye — a gyermek bált ahhoz nem is számítva — emezt túlhaladta.

Ezzel azonban koránt sem akarjuk azt állítani, hogy a megjelent és csakugyan szép közönség a táncból részét eléggé ki nem vehette volna, avagy talán a jó kedv, a táncz motora hiányzott volna: hanem csak jelezni akartuk azt, hogy a közönség részvétele nem volt oly nagy arányu, mint a megelőző mulatságok alkalmával.

No de végtére is, ha a farsang nagyon hosszú nem is volt, de arra elég lehetett, hogy táncolni szerető közönségünk részét e tekintetben a tartott táncmulatságokon kedve szerint kivehesse.

Esti fél 9 órakor a közönség már javában tánczolt és hogy az alkalmat jól fel akarta használni azt eléggé igazolja az, miszerint csak a kora hajnali órákban oszlott szét.

Az első négyest husz pár tánczolta s mondanunk sem kell, hogy a hölgyek mindenike nem csak szép volt, de öltözetük sem hagyott fenn szépség és izlés tekintetében semmi kívánni valót.

Ugy ezen táncszétyen különösen, mint általában valamennyi körü táncszétyén is a mesterkéletlen jó kedv uralgott s ennek előidézéséhez a vigalmi bizottság tagjai mint rendezők a legnagyobb mérvben hozzájárultak, mert a mint tudjuk jelen volt szép hölgyeink legkevésbé sem panaszkodtak arról, hogy eleget nem tánczoltak volna.

Az anyagi haszon a megjelentek számára mérten habár kevesebb is volt, mint a megelőző táncszétyéké, azért oly kevés még sem volt, hogy a kör pénztára részére tiszta haszon ne maradjon.

Az összbevétel 64 frt 50 kr-ra rugott, a mely összegnek fele biztos tiszta hasznát fog képezni.

Végül a midőn még említjük, hogy a vigalmi bizottság az általa a kör javára rendezett táncszétyék jövedelmeiről még csak ezután fog a nyilvánosság előtt is elszámolni, ezzel kapcsolatosan megjegyezzük azt is, hogy a szép összeget tevő felülfizetések a vigalmi bizottság üléseinek megtartása után fognak lapunkban köszönni nyugtáztatni.

Nyilvános számadás. Magyar-Nemegyén a szegény sorsu iskolás növendékek telruházására gyűjtés rendeztetvén, a következő adakozások folytak be:

a) *Pénzben:* Bodó Kálmán főszbiró 1 frt, Özv. Veress Ferenczné 1 frt, Juhos Márton 2 frt, Wehrauch Mihály 1 frt, Bergfeld Herman 1 frt, Boronkai Gyula 1 frt, Izsák Ignác 50 kr., N. Frigyes 50 kr., Köblös István 50 kr., Kilita Tivadar 50 kr., Pál Ferenczné 50 kr. Weintraub Farkas 40 kr., Veress Ferencz 30 kr., Mecz József 25 kr., Kriszta Gergely 25 kr., Kovács Albert 25 kr., Musnai Kálmán 25 kr., Bajzáth Mariskó 25 kr. Balázs Dani 20 kr., Bajzáth Ferencz 20 kr., Diamantstein Samu 20 kr., Dénes Ferencz 20 kr., Szigyártó István 10 kr., Forrai Dávid Ferencz 10 kr. Összesen 12 frt 15 kr.

b) *Ruházatot* adományoztak: Vincze Albertné, Juhos Mártonné, Weintraub Farkasné, Musnai Kálmánné és Pál Ferenczné.

Összes pénzbevétel: 12 frt 45 kr. Kiadás a ruhák átalakítására 3 frt 80 kr. Pénztári maradvány 8 frt 65 kr. A szükséges ruhával ily módon ellátott 9 növendék. A ruházat kiosztása napjától, ruhátanság miatt iskolamulasztás nem fordult elő. Midőn ezen nyilvános elszámolást meg teszem, nem mulasztatom el, forró köszönetem mellett azon ohajomnak is kifejezést adni, hogy az ég az adakozók nemes szívét a hasonló emberbaráti czélokért még sokáig dobogtassa! M.-Nemegyén 1896 márczius 3-án. Juhos Márton áll. isk. igazgató.

A vidéki szinészet Erdélyben és a millennium. Makróczy János, a kolozsvári nemzeti színház derék pénztárnoka és ismert nevű népszínműíró nagyjelentőségű előterjesztést tett az E. M. K. E. választmányához. Ez előterjesztésben felfejti Makróczy egy állandó jellegű magyar színtársulatnak Erdély vidéki városai szempontjából, eléggé nem méltányolható jelentőségét s azzal az indítvánnyal járul az EMKE-hez, hogy tegye lehetővé ez egyesület a millennium alkalmából egy ilyen Erdély nem magyar ajkúak által lakott vidékein felette nevezetes misszióra hivatott társulat szervezését. — Az E. M. K. E. — mint értesülünk — legközelebbi választmányi ülésén foglalkozni fog Makróczy előterjesztésével, a melyet részünkről nagy örömmel teszünk magunkévá. A millennium emléket alig teheti szebbé valami, mintha a vidéki magyar Thalia kulturmisztójának sikerült biztosítani fogja Erdély bércei között a hazafiak lelkesedése. Makróczy előterjesztése erre nyújt alkalmat, a melyet az E. M. K. E.-nek éppen ezért teljes erővel kell megragadnia.

Turista kongresszusi előterkezetet tart az Erdélyi Kárpát Egyesület márczius 22-én Budapesten a Magy. Tudományos Akadémia I. emel. üléstermében. A meghívók a testvéregyesületekhez már szétmentek. Az értekezletre a délvideki és magyarországi Kárpát-Egyesületek, a magyar turista egyesület már kiküldték képviselőiket. Ez egyesületek az értekezleten megjelenhetnek és esetleges indítványait az E. K. E.-hez folyó hó 15-ig nyújthatják be.

Millennáris emlékfák. Hagyományos szokásaink közé tartozik nagyobb események emlékére fákat vagy facsoportokat ültetni. Mi lehetne erre méltóbb alkalom, mint a honalapítás ezredves ünnepe. Ugy értesülünk, hogy a földművelésügyi miniszter az áll. erdők kezelésével megbízott erdőhatóságokat utasította, hogy a kezelésük alatt álló birtokok minél több pontján — és pedig épületek, közséki köztetek vagy emlék- és határjelek szomszédságában, ugyancsak tanulmányi czélokra szolgáló vagy diszertekben és egyéb alkalmas helyeken — lehetőleg nyílt és szabad területen millennáris emlékfák és facsoportok ültetessenek. A községeknek és földbirtokosoknak is figyelmébe ajánlja ezt. Emlékfákul leginkább a hosszú életű fanemek, — hazai tölgyfajaink, a havasi fenyő, tiszafa és hársfa — alkalmasok, melyek közül a helyi, talaji és éghajlati viszonyok számbavételével kell az ültetendő fanemet kiválasztani.

Helyreigazítás. A helybeli magyar iparos egyesület közelebbi, fényes sikerű dalestélye alkalmából megjelent tudósításunkra vonatkozólag — a rendező bizottság felkérésére — az igazságnak és az érdemnek megfelelően készséggel adunk helyet azon helyesbítésnek, hogy a táncszétyének készítése és elárúsítása körül tanusított áldozatkészség- és szíveségért a köszönet és elismerés egyaránt *Czeck Viktoria* és nem Czeck Otilia kisasszonyt illeti. Annál könnyebb az érdemnek ezt a részét Czeck Otilia kisasszonytól elvenni és illetékes kezekbe utalni, mert az utóbb említett kisasszony sikerült színi szereplése révén amúgy sem fosztható meg az öt méltán megillető elismeréstől.

Új pénz. Tizkoronás bankjegyek és öt koronás ezüst érme fognak nem sokára forgalomba jönni. A magyar és osztrák pénzügyminiszterek ugyanis meg egyeztek abban, hogy az osztrák-magyar bankot fölkéri 10 koronás bankjegyek kibocsátására. A két kormány fenntartja magának ezüst öt koronások veretését, még pedig a legfinomabb ezüsből, úgy hogy 1000 öntvényrészben 930 rész ezüst lesz.

Az új manifestum vége. A román nemzetiségi párt vezetői azt hitték, hogy ha az általuk kibocsátott manifestumot aláírják: ezzel be is végezték ezt a famozus kiáltványt. Tévedtek. Az okmány végéről hiányzott egy bizonyos — pont. Ezt a pontot a napokban tették rá az aláírókra nézve illetékes rendőri hatóságok, midőn a kiabáló urakat 5—10 napi hüvőre és 50—100 frt. pénzbírságra marasztalták el. A mi vidékünkön is van egy pár tagja ennek a kiabáló társaságnak; mi azonban sokkal jobban ismerjük az ő hangjuk erejét, hogysem föl mernők tenni arról, hogy addig a bizonyos magasságig elhangzik; épen ezért békében is hagyjuk az ő dicsőségüket.

Az ó-radnai hitelszövetkezet az intézeténél elhelyezendő betétek után fizetendő kamat lábát f. évi július hó elsejétől kezdődőleg 5%-ról 5 1/2%-ra emelte föl, mit olvasóinknak szíves figyelmébe ajánlunk.

Kimutatás

az „Ó-Radnai Hitelszövetkezet“ 1896. évi január és február havi forgalmáról.

Sorszám	Fkvi lapsz.	A számla megnevezése	Január havi		Február havi		Összes	
			Bevétel	Kiadás	Bevétel	Kiadás	Bevétel	Kiadás
1	1	Alaptőke számla	1750	—	2250	—	4000	—
2	2	Üzletrészesek számla	801	1750	807	33	1608	33
3	4	Váltó számla	4453	50	5204	50	9657	50
4	5	Váltó kamat számla	212	21	210	62	422	83
5	6	Betét számla	1158	13	1336	75	2494	88
6	7	Kötvény számla	651	81	402	—	1053	81
7	8	Kötvény kamat számla	164	67	121	59	286	26
8	9	Késedelmi kamat számla	5	47	10	01	15	48
9	10	Tartalékalap számla	7	—	448	65	455	65
10	11	Kezelési jutalék számla	130	38	108	21	238	59
11	12	Költség számla	—	77	54	—	—	89
12	13	Postaköltség számla	—	—	9	78	—	11
13	14	Felszerelési számla	—	—	2	93	—	2
14	15	Jelzálogkamat számla	75	57	57	62	133	19
15	16	Jelzálog számla	122	—	92	50	214	50
16	19	Betétkamatadó számla	—	—	59	04	—	59
17	20	Bélyegilleték számla	—	—	2	50	—	5
18	27	Pénztár számla	9853	24	9412	99	19266	23
19	29	Erdélyi Bank számla	3375	75	3424	30	6800	05
20	30	Váltóviszleszámitolási számla	2265	—	2380	—	4645	—
21	31	Váltóviszleszámitolási kamatszám.	—	60	75	—	—	105
22	33	Folyó számla	1000	—	—	—	1000	—
23	17	Betétkamat számla	—	—	—	03	—	03
24	24	Nyeremény számla	—	—	2357	10	—	2357
25	25	Tisztviselői jutalom számla	—	—	810	50	810	50
26	26	Osztalék számla	—	—	1072	29	1072	29
27	32	Jótekonycél számla	—	—	80	—	80	—
28	36	Kir. adó számla	—	—	50	—	—	50
29	38	Személyzet fizetés számla	—	—	119	32	—	119
			26025	73	26025	73	54255	09

Ó-Radna, 1896. évi február hó 29-én.

Kiss Andor,
pénztárnok.Dr. Hunyady Imre,
ig. elnök.Bercse Gyula,
könyvelő.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: Balázs József.

Sz. 8172—1895.

tkv.

Arverési hirdetmény.

A besztercei kir. tszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint W. & W. Haimann besztercei cég részére 63 frt 93 kr. tőke, annak 1889 évi január 1-től folyó 6 % kamatja 43 frt 90 kr. eddigi jelenleg 6 45 krban megállapított és még az ezután felmerülő költségek behajtása végett néhai Jonás Jakab hagyatéka alperes ellen Jonás Jakabnak a besztercei kir. tszék területéhez tartozó Borgótiha községben I. rész 361 szjtkvben A + 1 rszám alatt foglalt 379—383 hrsz. ingatlanból Jonás Jakab 1/2 rész jutalékára és a borgótihai I. rész 957 szjtkvben A + 1 rsz. alatt foglalt 373—378 hrsz. ingatlanra az árverés elrendeltetik s annak megtartására határnapul 1896 Aprilis hó 8-ik napjának d. e. 9 órája Borgótiha községében a községi irodában kitűzetik. —

Kikiáltási ára:

a 351 szjtkvben.

A + 1 rsz. a foglalt 379—383 hrsz. ingatlan 1/2 részének „ 572 frt.

a 957 szjtkvben.

A + 1 rsz. a fog. 373—378 hrsz. egész ing. 67 frt.

Bánatpénzül a kikiáltási ár 10% készpénzben vagy ovadékképesnek nyilvánított értékpapirokban az árverező biztos kezéhez előre lefizetendő.

A vételár három részletben fizetendő le a besztercei m. kir. adóhivatalnál és pedig az első részlet 30 nap, a második részlet 30 nap és a harmadik részlet 30 nap alatt az árverés napjától számítva.

Az egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órákban ezen kir. tkvi hatóságnál és Borgótiha község előljáróságánál megtekinthetők.

A kir. törvényszék mint telekkvi hatóság.

Besztercén, 1895 december hó 19-én.

Bisze Alajos, kik. egyesbíró.

Hirdetéseket
elfogad és a
legjutányosabban
számít a
BESZTERCZE
kiadóhivatala.

Kiadó kaszáló
és
kiadó szállás.

Kis-Budakon, az állami elemi iskola tulajdonát képező új iskolakert, mely mint egy 11 hold kaszálóból áll, 120 frt kikiáltási ár mellett; — továbbá a régi iskolakert és ennek telkén lévő volt iskola-szolgai lakás — 50 frt kikiáltási árral folyó évi márczius hó 22-én d. e. II óraker a helyszínén megtartandó nyilvános, szóbeli árverés útján haszonbérbe adatik.

A kis-budaki állami isk.
gondnokság.Alólirottak van szerencsénk tisztelet
teljesen tudatni, hogy

szikviz-gyárunkat

működésbe helyeztük. Miután a sok kereslet okából nem vagyunk képesek a szikvizet minden házhoz elszállíttatni, hogy a t. közönség azt könnyebben megszerezhesse a következő raktárakat állítottuk fel: Schmidt Albert és Kühnel József főtér, Tar Károly, Berger Traugott fautca, Eitel Victor, Braedt Traugott és Goldschläger Berl erszény-utca, Braedt Frigyes, Bresztowszky Károly kórház-utca, Rauch József magyar-utca, Saal János, Theisler János felső külváros, Gellner Károly alsó külváros és Ludwig Károly kaszárnya-utca s ezeken a helyeken üvegenként

3 kron

minden nap frissen kapható.

A gyártáshoz szükségeltető viz a Rózsahegyéről hozatik.

A nyári idényre ajánljuk
málna és citromos szodánkat
8 kr.ért üvegenként.

Tisztelettel

Berger és Schuster.

okl. gyógyszerészek.

Sz. 128—1896.

Árverési hirdetmény.

A nagyméltóságu m. kir. földmívelésügyi Miniszter urnak 1896. évi február hó 29-én 7015. szám alatt kelt magas rendelete folytán ezennel közhírré tétetik, hogy az alólirt kincstári telepkezelőség által alább felsorolt termények 1896. évi márczius hó 17-én d. e. 10 óraker a nagysármási telepkezelőség hivatalos helyiségében megtartandó nyílt árverésen elfognak adatni.

Árverelni szándékozók kötelesek az árverezés megkezdése előtt 10% bánatpénzt készpénzben vagy elfogadható értékpapirokban az árverést vezető bizottság előtt letenni.

A megvett termények ára a kegyelmes jóváhagyás után az átvétel előtt azonnal kifizetendő s a termények legkésőbb április hó 10-ig elszállítandók.

Szabályszerű 50 kros bélyeggel ellátott és kellő bánatpénzzel felszerelt írásbeli, lepecsételt ajánlatok az árverés megkezdése előtt az alólirt hivatalhoz nyújtandók be, melyben az ajánlott összeg szóban és írásban kiteendő és kijeleltendő, hogy ajánlattevő ismeri a feltételeket és azoknak alá veti magát.

Árverés után esetleg beadandó utóajánlatoknak semmi szín alatt hely nem adatik.

Eladandó termények:

1. Őszbuza 305-29 mm. kik. ár 1526 frt 45 kr.
2. Tavaszbuza 263-58 „ „ 1317 frt 90 kr.
3. Rozs 49-22 „ „ 255 frt 94 kr.
4. Tengeri 45-25 „ „ 181 frt — kr.

Nagy-Sármás, 1896. márczius 8-án.

A nagy-sármási m. kir. áll. telepítvényes birtok
kezelősége.

Sz. 8355—1896.

tkvi.

Arverési hirdetmény.

A besztercei kir. törvényszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Tergovits Ede felperes részére 100 frt tőke, annak 1894. évi január 27-től folyó 8% kamatja 13 frt 47 kr. eddigi jelenleg 6 frt 65 krban megállapított és még az ezután felmerülő költségek behajtása végett Müller János alperesnek a besztercei kir. törvényszék területéhez tartozó Harina községben a 167. számú tkvben A + 1. 2. 4. 6. 7. rszámig felvett 364. 500. 501. 502. 1406. 1407. 2045. 2046. 2047. 2537. 2538 hrsz. ingatlanokra az árverés elrendeltetik, s annak megtartására határnapul 1896. évi április hó 15-ik napjának délelőtti 9 órája Harina községében a községi irodába kitűzetik.

Kikiáltási ár 324 frt.

Bánatpénzül a kikiáltási ár 10% készpénzben vagy ovadék képesnek nyilvánított értékpapirokban az árverező biztos kezéhez előre leteendő.

A vételár két részletben fizetendő le a besztercei kir. adóhivatalnál és pedig az első részlet 30 nap alatt, a második részlet 60 nap alatt az árverés napjától számítva.

Az egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órákban ezen kir. tkvi hatóságnál és Harina község előljáróságánál megtekinthetők.

A kir. törvényszék mint telekkvi hatóság.

Besztercén, 1895. évi december 29-én.

Incze,

kik. egyesbíró

Sz. 1216—1896.

tkv.

Arverési hirdetmény.

A besztercei kir. tszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Besztercén lakó Scholtes Ottó saját jelzálogos hitelezők kérésére kielégítése végett, a besztercei kir. tszék területéhez tartozó Szász-Szent-György községben a 319 sz. tkvben A + 1—6 rendsz. a. felvett, 2812, 513, 514 hrsz. és Scholtes Otto nevén álló ingatlanokra az önkényes és hitelezők ellenében végrehajtási árverés hatályával bíró árverés elrendeltetik, s annak megtartására határnapul 1896. április hó 1-ik napjának d. e. 9 órája Szász-Szent-György községi irodába kitűzetik.

Kikiáltási ár:

A 2812 — semmi.

Az 513 és 514 hrsz. házasteleknek 437 frt.

Bánatpénzül a kikiáltási ár 10% — a készpénzben vagy ovadékképesnek nyilvánított értékpapirokban az árverező biztos kezéhez előre lefizetendő.

A vételár 2 részletben fizetendő le a besztercei m. kir. adóhivatalnál és pedig az első részlet 30 nap, a második 60 nap alatt az árverés napjától számítva.

Az egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órákban ezen kir. tkvi hatóságnál és Szász-Szent-György község előljáróságánál megtekinthetők.

A kir. tszék mint tkvi hatóság.

Besztercén, 1896. február 21-én.

Incze, kik. egyesbíró.